2.a. Päteekö jäsenvaltiolle asetettu velvollisuus pidättäytyä toimenpiteistä, jotka vakavasti vaarantavat direktiivissä säädetyn tavoitteen saavuttamisen, myös päästökattodirektiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna 27.11.2002 ja 31.12.2010 välisenä aikana?

2.b. Kuuluuko asianomaiselle jäsenvaltiolle tarkasteltavan 27.11.2002 ja 31.12.2010 välisen ajanjakson aikana positiivisia velvollisuuksia mainitun pidättäytymisvelvollisuuden lisäksi tai sen asemesta, mikäli päästökattodirektiivin mukaiset rikkidioksidin ja/tai typen oksidien kansalliset päästörajat uhkaavat ylittyä tai ne ylittyvät kyseisen ajanjakson päätyttyä?

2.c. Onko vastattaessa 2.a. ja 2.b. kysymyksiin merkityksellistä, että sellaista laitosta koskevan ympäristölupahakemuksen mukaan, joka osaltaan vaikuttaa päästökattodirektiivin mukaisten rikkidioksidin ja/tai typen oksidien kansallisten päästörajojen ylittymiseen tai niiden ylittymisen uhkaan, kyseinen laitos otetaan käyttöön aikaisintaan vuonna 2011?

3.a. Onko jäsenvaltion toisessa kysymyksessä esitettyjen velvollisuuksien perusteella evättävä anottu ympäristölupa taikka liitettävä siihen tarkempia määräyksiä tai rajoituksia, jos ei ole olemassa takeita siitä, ettei laitos, jota varten ympäristölupaa on haettu, vaikuta päästökattodirektiivin mukaisten rikkidioksidin ja/tai typen oksidien päästörajojen ylittymiseen tai niiden ylittymisen uhkaan? Onko tähän kysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, missä määrin laitos osaltaan vaikuttaa päästörajojen ylittymiseen tai niiden ylittymisen uhkaan?

3.b. Vai seuraako päästökattodirektiivistä, että jäsenvaltiolla on myös silloin, kun rikkidioksidin ja/tai typen oksidien kansalliset päästörajat ylittyvät tai uhkaavat ylittyä, harkintavaltaa, jotta se voi saavuttaa direktiivillä tavoitellun tuloksen siten, että se ei epää lupaa tai liitä siihen tarkempia määräyksiä tai rajoituksia, vaan se niiden asemesta toteuttaa muita toimenpiteitä, kuten muualla toteutettavia kompensaatiotoimenpiteitä?

4. Voiko yksityinen oikeussubjekti, siltä osin kuin jäsenvaltiolle kuuluu toisessa ja kolmannessa kysymyksessä tarkoitettujen kaltaisia velvoitteita, vedota kansallisessa tuomioistuimessa näiden velvoitteiden noudattamiseen?

5.a. Voiko yksityinen oikeussubjekti suoraan vedota päästökattodirektiivin 4 artiklaan?

5.b. Jos edelliseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, kysytään, onko siihen mahdollista vedota 27.11.2002 jälkeen vai vasta 31.12.2010 jälkeen? Onko tähän kysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, että ympäristölupahakemuksen mukaan laitos otetaan aikaisintaan käyttöön vuonna 2011?

6. Tarkemmin ottaen kysytään, voiko silloin, jos ympäristöluvan myöntäminen ja/tai muut toimenpiteet osaltaan vaikuttavat päästökattodirektiivissä säädettyjen rikkidioksidin ja/tai typen oksidien kansallisten päästörajojen ylittymiseen tai niiden ylittymisen uhkaan, yksityisellä oikeussubjektilla olla päästökattodirektiivin 4 artiklan perusteella:

a. yleinen oikeus siihen, että jäsenvaltio hyväksyy sarjan toimenpiteitä, joiden avulla rikkidioksidin ja typen oksidien vuotuisia kansallisia päästöjä rajataan vuoden 2010 loppuun mennessä määriin, jotka eivät ylitä päästökattodirektiivissä säädettyjä kansallisia päästörajoja, taikka, mikäli tämä ei onnistu, siihen, että jäsenvaltio toteuttaa sarjan toimenpiteitä, joiden avulla kyseiset päästöt mahdollisimman pian vuoden 2010 jälkeen rajataan säädettyihin määriin?

b. konkreettisesti oikeus siihen, että jäsenvaltio toteuttaa erityistoimenpiteitä yksittäisen laitoksen suhteen, esimerkiksi epäisi luvan taikka liittäisi lupaan tarkempia määräyksiä tai rajoituksia, joiden avulla rikkidioksidin ja typen oksidien vuotuiset kansalliset päästöt rajataan vuoden 2010 loppuun mennessä määriin, jotka eivät ylitä päästökattodirektiivissä säädettyjä kansallisia päästörajoja, taikka, mikäli tämä ei onnistu, siihen, että jäsenvaltio toteuttaa erityistoimenpiteitä, joiden avulla kyseiset päästöt mahdollisimman pian vuoden 2010 jälkeen rajataan säädettyihin määriin?

6.c. Onko edellä esitettyihin 6.a. ja 6.b. kysymyksiin vastattaessa merkitystä sillä, missä määrin laitos osaltaan vaikuttaa kansallisten päästörajojen ylittymiseen tai niiden ylittymisen uhkaan?

---

(1) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annettu neuvoston direktiivi 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26).

(2) Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi (Kodifioitu toisinto) 15.1.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/1/EY (EUVL L 24, s. 8).

(3) Tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23.10.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY (EYVL L 309, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 19.5.2009 — Seaport (NI) Limited v. Department of the Environment for Northern Ireland

(Asia C-182/09)

(2009/C 193/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Seaport (NI) Limited

Vastaaja: Department of the Environment for Northern Ireland

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Mikä on sen toimivallan laajuus, joka jäsenvaltioilla on tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2001/42/EY ([1]) 13 artiklan 3 kohdan nojalla päättää siitä, että sellaisen suunnitelman ympäristöarvioinnin tekeminen ei ole mahdollista, jonka ensimmäinen virallinen valmisteluasiakirja valmistui ennen 21.7.2004, ja mitkä ovat ne seikat, jotka kansalliset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti ottaa huomioon tällaisen päätöksen tehdessään?

2) Voiko jäsenvaltion kansallinen viranomainen sen jälkeen, kun se teki vuonna 2004 päätöksen siitä, että suunnitelman oli mahdollista olla direktiivissä 2001/42 asetettujen vaatimusten mukainen (ja kun se on pysynyt tässä kannassa tämän jälkeen ja kansallisessa tuomioistuimessa) harkita tätä päätöstä uudelleen ja päättää marraskuussa 2007, että kyseisen suunnitelman ei ole mahdollista olla direktiivissä 2001/42 asetettujen vaatimusten mukainen?

3) Tarkoittaako edellä 2 kysymyksessä kuvattu päätösmenettely sitä, että on tehty taannehtiva päätös siitä, että ympäristöarvioinnin tekeminen ei ole mahdollista, ja jos näin on, onko tällainen taannehtiva päätöksenteko direktiivin 2001/42 13 artiklan 3 kohdan mukaista ja jos on, millä edellytyksillä?

4) Olivatko seikat, jotka kansallinen viranomainen otti tässä asiassa huomioon, kun se teki 6.11.2007 päätöksen siitä, että Draft North Area Plan -suunnitelmaluonnoksen ympäristöarvioinnin tekeminen ei ole mahdollista, seikkoja, jotka sillä oli direktiivin 2001/42 13 artiklan 3 kohdan mukaan oikeus ottaa huomioon tällaista päätöstä tehdessään?

([1]) EYVL L 197, s. 30.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puola) on esittänyt 28.5.2009 — Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku v. Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

(Asia C-188/09)

(2009/C 193/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku

Vastaaja: Profaktor Kulesza, Frankowski, Trzaska spółka jawna w Białymstoku

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11.4.1967 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 67/227/ETY ([1]) 2 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan, luettuna yhdessä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ([2]) 2 artiklan, 10 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 17 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, nojalla mahdollista evätä tilapäisesti tavaroista ja palveluista perittävästä verosta 11.3.2004 annetun Puolan lain (Ustawa o Podatku od Tomarów i Usług) (Dz. U. nro 54, s. 535, sellaisena kuin se on muutettuna) 111 §:n 2 momentin, luettuna yhdessä 1 momentin kanssa, mukaisesti verovelvollisilta, jotka harjoittavat myyntiä sellaisille luonnollisille henkilöille, jotka eivät harjoita taloudellista toimintaa, ja myyntiä taloudellista toimintaa maatiloilla harjoittaville henkilöille ja jotka eivät noudata velvollisuutta pitää kirjaa liikevaihdosta ja maksettavaksi kuuluvan veron määrästä käyttämällä tähän tarkoitukseen kassakonetta, oikeus vähentää maksettavaksi kuuluvan veron määrästä 30 prosenttia tavaroiden ja palvelujen hankinnan yhteydessä lasketun veron määrästä?

2) Voidaanko verovelvollisen vähennysoikeuden, sellaisena kuin siitä säädetään tavaroista ja palveluista perittävästä verosta 11.3.2004 annetun lain (Dz. U. nro 54, s. 535, sellaisena kuin se on muutettuna) 111 §:n 2 momentissa, luettuna yhdessä 1 momentin kanssa, laajuuden tilapäinen rajoittaminen sellaisten verovelvollisten osalta, jotka eivät noudata velvollisuutta pitää kirjaa liikevaihdosta ja maksettavaksi kuuluvan veron määrästä käyttämällä tähän tarkoitukseen kassakonetta, katsoa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi "erityistoimenpiteiksi" niiden luonne ja tavoite huomioon ottaen, ja edellyttääkö tähän liittyvänä niiden käyttöönotto 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 27 artiklan 2–4 kohdan mukaisen menettelyn noudattamista?

3) Kattaako jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltion oikeus mahdollisuuden määrätä verovelvollisille, jotka eivät noudata velvollisuutta pitää kirjaa liikevaihdosta ja maksettavaksi kuuluvan veron määrästä kassakonetta käyttämällä, seuraamuksen, jossa verovelvolliselta evätään tilapäisesti oikeus vähentää maksettavaksi kuuluvan veron määrästä 30 prosenttia tavaroiden ja